

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீரஸ்து.

பொருளான பெருந்தேவத்தாயார் திருவடிவனை சரணம்.

ஆழ்வா செம்பெருமானார் தீயத்திருவடிவனை சரணம்.

ஜகதாசார்ய ஸம்நாஸகாநிபதி

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாசாரியர் எழுதிய

உள்ளுறை பொருள்விளக்கு

ஆழ்வார்களின் திவ்யபாஷிகளில் வரும்
மணியண்ணன் முகில்வண்ணன், கடல்வண்ணன்
போன்ற திருவாக்குக்களுக்கு ஸ்வரூபதேசார்த்த
விவரணம் செய்வது

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் வெளியீடு.

கிடைக்குமிடம்:

கரந்தமாலா ஆபீஸ், சின்ன காஞ்சீபுரம்.

விலை 1 ரூ.

1958.

சீ :

முன் குறை.

மண்ணு புகழ்ச்சேர் மணவாள மாமுனிவன்
பொன்னடியே கங்குலக்குப் பொன்னென்னும்—தன்னுபசுழ்
வேதியர்கல் தாண்டோழவே மேதினிலில் வாழ்வாமென்
முதர்ப்பார் தாளே வான்:

ஆழ்வாபுராட்ச்சேயல்களில் எம்பெருமானை மணியண்ணென்றும் கடல்வண்ண
னென்றும் சீவண்ணென்றும் முகில்வண்ணென்றும் யாழ்ப்பென்றும் என்று என்னும்
இவ்வாறே பவவாசுரகப் போற்றிக்குப்பத கொடுத்தம். சீவாதனம், கடல், முகில் முதலான
வற்றின் நிறம்போன்ற நிறமுடையவன் என்று பொருள்படுவது மாத்திரமே பல்லாமல்
அவற்றின் தன்மைபோன்ற தன்மைமையுடையவன் என்றும் பொருள்படும். வண்ணம் என்
கிறசொல் நிறமென்றும் பொருளைப்போலவே தன்மைமையென்றும் பொருளையும் கொண்ட
தாதலால்.

ஆகவே, சீவாதனம் கடல் முகில் முதலானவற்றின் தன்மை எம்பெருமானிடத்து எக்
கனமுன்வதென்பது தனித்தனியே என்று விருதித்தக்காட்டப்படுகின்றது.

அதன் மேலும், தொண்டர்களை மணியாகவும் சூரியாகவும் கொக்காகவும் சிவியாகவும்
வண்டாகவும் மேகமாகவும் இவ்வாறே பவவாறு பெய்க்குப்பவதாய்ந்தின் ம்வாபதேசார்த்
தர்களையும் சிவரிக்கப்படும்.

— இத்தானின் அடங்கியுள்ள விஷயங்கள் —

1. மணியண்ணன் விசேஷார்த்தம்
2. முகில்வண்ணன் விசேஷார்த்தம்
3. கடல்வண்ணன் விசேஷார்த்தம்
4. சீவண்ணன் விசேஷார்த்தம்
5. கன்று விசேஷார்த்தம்
6. பொன்னப்பன் விசேஷார்த்தம்
7. வருஷப விசேஷார்த்தம்
8. தெய்வவண்ணன் விசேஷார்த்தம்
9. சித்தி விசேஷார்த்தம்
10. ஸிம்ஸு விசேஷார்த்தம்

(இதனை எம்பெருமானைப் பற்றின்
விசேஷார்த்தங்கள்.)

(இவை பரகவதர்களைப் பற்றின்
விசேஷார்த்தங்கள்.)

- * அடியார் விசேஷார்த்த அஸ்தாநை.
11. பறவை விசேஷார்த்தம்
12. அறுகாலசிறுவண்ணன் விசேஷார்த்தம்
13. குருகு கோக்கு காண விசேஷார்த்தம்
14. ஸம்ஸ விசேஷார்த்தம்
15. குடில் விசேஷார்த்தம்
16. சீனி விசேஷார்த்தம்
17. யலில் விசேஷார்த்தம்
18. வள்ளல் பெரும்பக விசேஷார்த்தம்
19. ரோக விசேஷார்த்தம்
20. மேகவிருதுதின் விசேஷார்த்தம்

ஸ்ரீ:

ஆத்மாவைப்பெருமானார் ஜயந்திருவடிக்கே சரணம்

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியரயற்றிய

உள்ளுறை பொருள் விளக்கு.

ஸ்வரூபதேச விசேஷார்த்தங்களைக்கொண்டது.

1. மணிவண்ணன் விசேஷார்த்தம்.

மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணன் வென்றழைத்தப்
பல்லாண்டு பாடியும் பட்டர்கோன்.—சொல்லால்
மணிவண்ணன் வென்றறியும் மாலிடத்தே தோன்றும்
மணிவண்ணன் சொல்லுகேன் வாய்க்கது.

* மணிவைய வானவர்கண்ணன் * என்று கம்பாழ்வாரும் * மண்ணாண்ட திண்டோள்
மணிவண்ணன் * என்று பெரியாழ்வாரும், * மாலையென்கண்ணன் * என்று ஆண்டாரும் இங்
கணே மற் றும் பலரும் எம்பெருமானை மணிவண்ணனாகக் கூற்றன்னார்கள். இத்தி ரிலக்
கல்லின் கிறப்போன்றழகிய கிறமுடைபான் என்று ஒரு பொருள். [மணி-ரத்தம்.] ரத்தி
னத்தின் தன்மைபோன்ற தன்னமையுடையவன் என்பது மற்றொருபொருள். ரத்தினத்திற்கும்
எம்பெருமானுக்கும் உப்புமை பன்மபுக்களையே சொன்னத் தருதியுண்டி. எங்கணையென்னில்;—

1. ரத்னமானது தன்னைப் பெற்றவர்க்கிலும் பெற விஞ்ஞப்பமுடையவாரும் இவரும்
பகலும் கண்ணுறங்க வொட்டாதது. ரத்னமென்பது விகச் சிரியபொருளாதலால் அதனை
அர்ஜிக்குவெண்டியகாலத்தில் அதனை சித்தையாதல் கண்ணுறங்காலமும், ஆர்ஜித்தபின்
அதனைக் காப்பதற்காகக் கண்ணுறங்காலமும் கடனில் பிரதித்தம். எம்பெருமான்திறத்தினு
மிதகாணவாம். எம்பெருமானைப் பெற சினைக்கும் முமுஷாசுக்கன் * கண்ணாக்கண்ணி
கழிவதேவர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள் தங்குகதே * என்று கம்பாழ்வாராரூர்ச்
செய்தபடியே கண்ணுறங்கார்கள். அப்பெருமானைப்பெற்ற முத்தர்களுந் திதயர்களுந்
* வடிவாவாழ்வென்கையா—கதா பச்சத்தி னவிரை * என்ற கருதிரின்படியும் * உறகதுறக
துறகன் ஒன்சுடராய்தியே சங்கே * என்கிற பெரியாழ்வார் திருமொழியின்படியும் இவையாத
கண்ணினவாய்க் கண்ணுறங்காமே காப்பிடுவார்கள்.

2. ரத்னமானது என்னைவு விவையுயர்த்ததாயினும் தலைப்பில் முடித்த ஆனையப்படி
அடங்கிவிருக்கும். எம்பெருமானும் என்னைவோ பரதவம்பொனிய சிற்பவகுவினும்
* பத்துடையடியவர்க்கு எளியவன் * என்கிற கம்பாழ்வார் திருவாக்கின்படியே ஆர்ஜித்
கருங்கு எளியனுய்ப் பாக விநேயனுயிறுப்பன். * ஆய்வுத்திரைன்னன் அருத்தெம்வம் பாடி
ருடைப் பண்புடைப்பாகவன் மாயனென்று ககிழ்த்தான் * (பெரியாழ்வார் திருமொழி)
என்றும்படியான பரதவம் விளக்காநிற்கச்செய்தோரும் உடனிலே அட்டியடிக்கலாம்படி
அடங்கிவிருத்தமை முதலான ஸௌவப்ப காரியங்கள் பலவும் சினைக்கத்தக்கன.

3. ரத்னமானது கடல் மலை முதலிய இடங்களில் * இன்னது. கடல் ரத்தாகாமென்றே
பெயர்பெற்றதாதலால் கடலில் ரத்னமிருப்பது வித்தம். * மருங்குரியாவமென் குறவர்
மால்வாளை போவெடுத்த பெருமணியை * (முதல் திருவந்தாதி) என்பது முதலான பாகாய்

கனினில் மலையில் தன்னிருப்பதை வித்தம். எம்பெருமானும் திருப்பாற்கடலிலும் திருவேங்கடம் திருமாலிருங்கோளை முதலான மலைகளிலும் விளங்குவான். * மலையெய்திற்பாய் கடல் சேர்ப்பாய் * என்ற திருவாய்மொழியும் இங்கே மீளக்கூறக்கூறு.

4. தன்னமானது தன்னை யுடையவனை மார்பு தெறிக்கப் பண்ணும். தன்னமுடையவர்கள் மறந்தனிகர்களுநலால் சொகுக்குற்றஞ்ப்பார்க்கனன்றோ. எம்பெருமானும் தன்னை யுடையவர்களை * எனக்காகும் கிரகீரீயே * மாறுவதோ விரமண்ணின்ரிசையே * எனக்கென்னிவி வேண்டுவதெ * * இவ் வாவர்க்காகல்லானத்தே * என்று மார்பு தெறித்தப் போப்பண்ணுவான். காதுகளில் அழிந்தபோகக்கூடிய தன்னத்தைப் பெற்றவர்கள் மார்பு தெறிக்கக் கண்டால் என்னுமழியாத சாச்வத தன்னத்தைப் பெற்றவர்கள் மார்பு தெறிக்கச் சொல்ல வேணுமோ !

5. தன்னமானது தன்னைக் கூசிக்கொண்டவனைப் பனரும் அதுவர்த்திக்கும்படி. பண்ணும். மறந்தனிகர்களைப் பனரும் அதுவர்த்திக்குக் கிடப்பார்கனன்றோ. எம்பெருமானும் தன்னை யுடையவர்களை உலகமெல்லாம் அதுவர்த்திக்கும்படி. பண்ணுவான். * செஞ்சூழ வயிவமுது பூணிவதூலினாடிதா - வைத்தேய: பரிபார்க ப்ரணிபத்யாபிவாத்ய ச * கலிதிபூணிவாதெத வரி பூசெழுத செவையா : உலகெழுதனி தெஜ்ஜாத ஜூதி நல்லுலா லபி 2. 1. - தத் வித்தி ப்ரணிபாதேத பரி ப்ரர்கே - செவையா, உபதேத்யபந்தி தே ற்ஞராய் ற்ஞரகிசன் தத்வந்நிக: * இவ்வாதிகள் காண்ட, பகலாண்டக் கூசிக்கொண்ட மறந்தனிகளை உலகமெல்லாம் அதுவர்த்திக்குக் காணுகின்றோமோ.

6. தன்னமானது இவை யில் ஒரு புறத்தின்கொண்டே வாய்க்கப்படும். [நாகரிகள், என்று சிலருண்டே; அரைகள் ஏறலாகவிலே பெருப்பாணம் தன்ன விபாபாடம் கடைபெணம்.] எம்பெருமானும் புறத்தொழுக்காகவிலே பெறப்படுவான். * வேகம்வண்ணர்களைக்கொண்டி னின்றொன்பெருமான் திருப்பாதம்பலரித்து * என்றார் எம்பாழ்வார். ஸ்ரீ 1. 3. 1. தன்னத்தைப் பெறவந்த விடுவனாற்றான் * வேலையதமாம் கடிப்பம் விடுவனமுபஸ்திரம் * என்று புறத்தொழுக்காகவிலே கொண்டவன் அறிவதாக்கூறு.

7. தன்னமானது சிவசில ஆசையங்களைத் தனியான மதிப்புப்பெணம். எம்பெருமானும் துழுவார்களின் திருவாங்கில் புருந்த புறப்பட்ட திருப்பதிகளினே அதிகமான மதிப்புப் பெணுவான். * ஸேடார் திருபுகர்கடம் மேய விளக்கே. *

8. தன்னமானது தன்னைவிட்டாத; எப்போதும் ஒளியோடுகூடியே விருக்கும். எம்பெருமானும் சொட்டியவயிட்டு இரான். * தேவசெவ தேவதேவையம் உதூஷிசெவதா உதூஷி - தேவதேவ தேவதேவையம் மறத்ததேவ ச் மாதுஷி * அதுதூஷா உதூஷிவா உதூஷிவதேஷி - அதுதூஷா உதூஷிவ சேஷி... இத்திச * இவ்வாதி ப்ரணானங்களின் படியே சொட்டியோடுகூடியே விருப்பினெம்பெருமான். * உதூஷா உதூஷிவையம் உதூஷிவையம் பூஷாயயா - அந்நயா: நாகவேணுணம் பாண்கோண ப்ரபா வதா * என்கிற விநாசிராட்டி யின் வசனத்தாது * உதூஷிவையம் உதூஷிவையம் உதூஷிவையம் பூஷாயயா - அந்நயா நதி மயா விதா பாண்கோண ப்ரபா வதா * என்கிற ஸ்ரீராமகவன் வசனத்தாதுச் சொட்டியவை ஒளியின் ஸ்தானத்திலே உணவாய். தன்னத்திலே ஒளியானது சிவசிலங்களினே உதூஷிவையிருக்கும், சில மயவங்களினே அதுதூஷிவையிருக்கும். அப்படியே சொட்டி எம்பெருமானிடத்திலே

சிலையங்கனில் ஸ்பந்தமாய்த் தோன்றியிருப்பன்; வாயகாவதாய்தி ஸைய விசேஷங்களில் மறைந்திருப்பன். சுபகூலிதேவ வஸஸுணுமவாதேவ வசுஷகிரிபிஷ - க்ருஷ்ணஸுணேக ஸம் க்ருண்வம் வாமகோ வஸஸி ச்ரியம் * என்றார்கள் மஹர்ஷிகள். வேதாந்ததேசிகள் தேஜஸ்வீசஸ்ஸுதியில் * கிக்ஷோதிதம் ப்ரகடயநு ப்ரஹ்மஸா க்ஷம் க்ரஷாநிதம் பவதிகாஃ சுபதிவாநு ஸ்ரிபாபா: | ஸுக்ராக்ஷதேஜஸவ வசிக்ஷி ஸுக்ராக்ஷ தாம் த்ரதேவ மொவதமஸீஸா ஸதா விஷுஹ்ஸா - கிக்ஷோதிதம் ப்ரகடயத் ப்ரதமாச்சாமத்வம் க்ருஷ்ணஸுணம் யவநிகாம் க்ருதவாந் ப்ரியாயா:; வயக்தாக்குதேஸ்தவ ஸயிக்ஷ்ய புராத்நோ தாம் த்வாமேவ கோபகஸீசி ஜகா கிதஸ் த்வாம் * என்றாமிச் செய்த ச்னோகாத்களும் இங்கே அநுஸந்தேயம்.

9. சத்னமானது ஒளியால் மேன்மைபெறும், ஒளிக்கு சத்னத்திற்கே பன்றோ மதிப்பு அதிகம். அம்பெருமானும் பிராட்டியினுலேயே பெருமேன்மை பெறுகின்றான். * திரு வில்லாத்தேவனாத் தேநேஸ்மின் தேவு * என்கிறார் திருமழிசைப்பிரான். * வெஹா ஸ்ரஸ்திதாஃ ஸுரஸிஷுஸகி ப்ரஹ்மதிக்ஷேபஸாநி - வேதாந்தாந் தத்வ சிந்தாம் முாதிதாஸியத் பாதசிற்றகாந் தாந்தி * என்றும் * வைபவம் ஸ்ரீமதேவா யகுவாஸி வரஸ்ப்ரஹ்ம க்ஷமயித - அபாங்கா பூயாம்ஸோ யதபரி பாம் ப்ரஹ்ம ததபூத் * என்றும் அருளிச்செய்கிறார் பட்டர் ஸ்ரீகுணாதக கோசத்தினே. * ஸ்ரஹ்ம தேவா தேவதஸுதே * என்கிறான் வேதபுருஷன். இந்த வேதவாக்கியமானது * ச்ரத்தஸா கதேவ: தேவத்வம் அப்துதே * என்று பத விபாகமுடையது. தேவ: என்று பதவிபாகம் பண்ணுவது இங்கிடத்த ஸ்வாமியாகைக்குச் சிற்றம் சோதா ச்ரத்தா என்பது பிராட்டியின் திருவாமங்களில் ஒன்று, அம்பெருமான் பிராட்டியின் ஸம்பந்தம் பெறுவதற்கு முன்பு தேவதஸின்லாதவனுவிருந்து பிராட்டியின் சேர்க்கையினு லேயே தேவதவம் பெறுகிறென்கிறது இந்த ச்ருதி. * ஸபூஷஸா வரிததேதேவா யவ: ஸா யதகா க்ஷா - அபாமேயம் ஸி தத் தேநோ பஸ்ய ஸா ஸகாதபஜா * என்கிற மாரீச ஸாஸனமும் ஸ்ரீராமபிராணஞ்ஞப் பிராட்டியினுலேயே பெருமேன்மையென்று கங்கு விளக்கு கின்றது. இராமனால் மாரீசனிடம்வந்து 'இராமண அடர்க்கு தி தணலிற்றகெனும்' என்று வேண்டி, அப்போது மாரீசன் சொன்ன அற்புதமானமொழி திக. இராமன் விதாபிராட்டி யைக் கைப்பிடிப்பதற்கு முன்னம் விசுவாமித்தியானது வேன்கிரிவே என்னால் காணப்பட்ட டான்; அப்போதே அவன் கதாவிஸையனுவிருந்தான்; இவ்வி அவன் விதாபிராட்டியைக் கைப்பிடித்தவனுயினான்; அந்நால் அப்பெருமானுக்கு விசேஷ புகர் போத்தாமோ? என்றான். * ஸுயாதீவ்ஸா யதேவ வஸஸி வஸஸி - ஸ்வயா தேப்தவா சதகம் பவதகே மதநார்க் கம் * என்கிற ஸ்ரீகுணாதக கோச ஸ்ரீமந்நித்யம் இங்கே சேர்த்து அநுஸந்தேயம்.

10. சத்னமானது தன்னைவிழந்தவனைக் கதர்க்கதற் அழப்பண்ணும்; உயர்த்த சத்னத்தை இழந்தவன் கதர்க்கதற் உழுவது தனி வேறென்ன செய்யமுடியும்? அம்பெரு மான் படிபுமப்படியே. ஸ்ரீராமாக்கத்தை விழந்த பாதாஸுவான் ஸபவரிற் புலங்கு கதற் யழதனா * விலஸப ஸபா மத்யே * இவ்யாதிகளில் ப்ரஸித்தம். * வார்த்தகருகெடுமால் இராமனும் வஸம்புக்கவதனாக்காற்றுத் தாரார்த்த தடவனாத்நோன் தயாதன்தான் புலம்பிய வப்புலம்பலும் ஸ்ரீராமாயனாதி ப்ரஸித்தம். * பழுதே பஸபகனம் போயினவென்று அஞ்சி யழுதெ வென்கிறார்கள் அறிவிற்சிறத்தவர்கள். * எழிக்கொன் திந்திருக்கண்வரிணகோக்கத் தன்னைவிழந்தேவிழந்தேனே * இவ் பத்தவரிழந்த பாகியெனனதாதி கில்லாதே * என்று தேய்வத் தேவநி புலம்பியபுலம்பல் ப்ரஸித்தம். * உன்னைக் காண்பான் காணப்பாய் ஆகா யத்தை நோக்கியழுவன் * என்று கதறுகிறார் கம்மாழ்வார். * ஸாக்ஷிஸவழி திக்ரானே

சாஹஸ்திதேவயா தவதிதேத டவதூ-விதா-விதேதெவ யாதூதா துதிதூ-விதா-விதா —
எகஸ்மிந்தப்பதிக்காதே நுஜனந்தேதே தயாவந்தேதே, தவதிர் நுஜிதேதேவயந்தம் ஆகந்
திதும் க்ருணும் * என்று எம்பெருமானுடைய கிந்தனைபை ஒரு கொடிப்பொழுது இழந்தா
றும் கதறிக்கதறி பழுவேனுளென்கிறார் மறந்தினன். ஆகவே இழவில் கதறியழப்பண்
றுத் தன்மை வந்தும்.

11. தன்னமானது அதன் கையினே கிடைத்தவனின் அற்ப கிடைக்கு மாறும்?
மத்யகன் கையில் கிடைத்தவனின் உன்னபடியான கிடைக்கு மாறும்; உத்தமன் கையில்
கிடைத்தவனின் கிடைக்கு ஆப்பாடமன் கையப்போக்யமாகும். [இதன் கிவானம்;] மீன்
பிடிக்கிற செம்படவன் கையினும் கிழியுயர்ந்த தன்னம் கிடைப்பதன்றி; அவன் அதன்
மதிப்பை யறிந்தவனாகையாலே அற்ப கிடைக்கு அதை கிற்றுவிடுவான். * “மாமதியந்தினக்
ருங்கொடி மான் கையுழந்தெருகின் செழுமுத்து வெண்ணெய்கொண்டென்று முன்றில்
வளைக்கை நுழைப்பாணையர்மாறு பங்கு” என்ற நிரூபணையாழ்வார் பாசாத்தா ளும் இது
அறிய வெளிது. அதே தன்னம் ஒரு கியாபாசின் கையில் கிடைத்தால் அவன் அதன்
மதிப்பை யறிந்தவனாகையாலே உன்னபடியான கிடைக்கே கிற்பன். அதே தன்னம் ஒரு
மறாராஜன் கையில் கிடைத்தால் அவனுக்கு அதை கிற்று ஆகவேண்டிய தொன்றுமில்லா
மையாலே கிடைக்காமல் அதை நூரத்தினையாழ்த்தி கையம் போக்யமாக அணிந்து
கொள்ளுவன்.

எம்பெருமான் படிய நிப்படியே, கடிந்தார்கள் எம்பெருமான் பக்கலிலே டுச் சுவர்யம்
வந்தானம் என்றின்னலே அற்பபலன்னைப் பெற்றுப்போகர்கள். கிளர் மோகத்ததை
வேண்டிப் பெற்றுப்போகர்கள். அவன் பக்கலில் காம் வேண்டிலே தொன்றுண்டேவென்று
அற்பபலன்களையும் கிரும்பாமல் உயர்ந்த பலனான மோகத்ததையும் கிரும்பாமல் * இக்கலை
தரிசு மான் போல் இத்தினையொழுகுகளை பெற்றுள்ளேண்டேன் * என்று * எம்மா
கிட்டுத்தெழுந் சொப்பன் * என்று * வைகுண்டவாசினே ந மோகினாடி * என்று பாம்பதந்
வதாய் வெறுத்தத்தன் * எனக்குத் தேனேபாளே என்னலையுதே * என்று கையம்
போக்யமாக அருபகிதம் அத்தனைக்கு மக்களாகாணம் செய்வது தயி வேறொரு பேரில்லை
பென்று அதிலே போகப்போக்கா விசும்பர்கள் உத்தமாதிகாரிகள். * கையதிகவியிலே
கிணறாதே சாதூதூயகனாடி-தவப்பேகன்யிங்கி கிணறாதே முத்தவத் தாதகவம் * என்று
தேரிகள் பணித்த கண்களிலே எம்பெருமானிடத்தினங்கட உபாயத்புத்தியைப் பண்ணிதே
உபேயத்த பத்தியையே பண்ணியிருக்கும் எதனையாகா வானிகள் மறாராஜன்தாமே
மதிக்கப்படுவர்கள். ஆறுபாய்களானவற்றிற்குட உபாயத்புத்தியைப் பண்ணி கிற்று
மலர்கள் கியாபாசிகளின் கதானத்தினே எண்ணப்படுவர்கள். கடிந்தாபலாத்திகள் செம்
படவன்போல்வாசான கோகலின் கதானத்தினே கிண்கப்படுவர்கள். மேலே கிவரித்த
மூன்றுபாடிக்குளும் தன்னம் இணங்கி விசும்பதோஷ எம்பெருமானும் இணங்கி விசும்பத்
கக்கு உணர்த்தக்கூத.

12. தன்னமானது சேற்றிலே கிடத்தால் மதிப்பறிந்தவர்களாலே கிண்கயாகக்
கருதப்பட்டு, மதிப்பறிந்தவர்களாலே உன்னடியே கருதப்படும், எம்பெருமான் படிய நிப்ப
டியே. * மாய வன்சேற்றன்னல் பொய்க்கிலத்தே * என்று எம்மாழ்வாருகிச் செய்த
படியே சேற்றுசுவமாயை இய்விதன் தருமானாகத்தினே எம்பெருமான் வந்த சேர்த்தால்

மதிப்பறிபாத பானிகள் * தவஜுலக்தி மாம் பூடா : மாநுஷம் ததுமாச்சீதம் * என்று கிதைவில் அவன்தானே அருளிச்செய்தபடியே குறைபாடு நினைப்பார்கள். அந்த கிதைவிலேயே * தத்வ தர்சிந : என்று போற்றப்பட்ட மாஞானிகள் * எத்திறமுள்ளோடிணந்திருத்தேங்கியவெ லிலே! * என்றும் * நெந்தவாதம் வளர்த்தவாதம்! * என்றும் மோதரித்துக்கிடந்து பேசி மதிப்பறிகில் குறையாதே யிருப்பார்கள்.

13. க்ருத்ரிமமான கல்லும் பத்னமென்று பேர்கயந்து பொலியாக நின்றாலும் வரலா யறியுமாட்டா நவர்களே பிரயிக்கும்படியாய் விவசுணர்கள் அதில் காந்தாழாதே யிருப்பா ர்கள். அதுபோலவே, தேவதாந்தங்களும் பகவானென்று பேர்கயந்து பொலியாக நின்றாலும் சாஸ்திர தாமஸர்கள் அவற்றிலே பிரயித்திருப்பர்களேயன்றி சுத்த ஸாத்தவிகர்களான விவசுணர்கள் அவற்றை அடுப்பிடுகல்லோபாநியாக நினைத்துக் கண்ணெடுத்தும் பார்ப்பார்கள்.

இங்ஙனே மற்றும் பண்பல உவணப் பொருத்தங்கள் கண்டுகொள்க.

2. முகில்வண்ணன் விசேஷார்த்தம்.

எம்பெருமானே ஆழ்வார்கள் முகில்வண்ணன் என்தும் மேகவண்ணனென்றும் அழைத்த அறுபளிப்பர்கள். * ஓக்கும்மாணுசுவமென்று உன்னக்குழைந்து காணானும், தொக்க மேகப்பங்குழாங்கள் காணுத்தோறும் தொலைவன் காண் * என்ற நிருவாய்மொழி யின்படி காணமேகத்தினுருளும் போன்ற உருவமுடையவன் என்கிற பொருள் தனி, மேகத் தின் ஸ்பாசவாய்போன்ற ஸ்பாசவருடையவன் என்கிற பொருளுடனும். அந்த கொற் றுணமாயும் பண்படியாக கண்டு விவரிக்கப்படுகின்றது.

1. மேகமானது பெய்யவேண்டு மிடமனவும் சென்று பெய்யும். எம்பெருமானும் * உத்தருளியென்னெந்நிடங்கொண்ட வானவர் கொழுந்தே * மண்ணிதழுவாய் * என்கிற படியே தனது க்ருபாசைத்தை வர்ஷிக்க வேண்டியிடங்களேறச் சென்று வாழவுளிகளில் பெய்திடுகான்.

2. மேகமானது யின்னதுன்ன காணம் கீட்சியாய் பெற்றிருக்கும். எம்பெருமானும் யின்னல்போன்ற பிரட்டியோடு கூடியிருக்கும் காணத்திலே க்ருபாசைம் விஞ்சியிருக்கப் பெறவன். (* இத்திரயம் துத்தலாக் * என்று பட்டர்.) “இவன் ஸந்தியாளே காணம் தனி பெற்றது அதில்லாமையாலே சாவணன் முடிந்தான்” என்கிற முழுதை “ப்படி நியனலிக்நி காண்க. “ஆகியைச் சனகன்பெற்ற அன்னத்தை அறிந்தின்வந்த தேவியைப் பிரித்தபின்னைத் திகைத்தவையோடும் செய்கை” என்று பெருமானே கோக்கி வாலிகுறினதாகக் கப்பர் பேசி ளுள்ளதும் காண்க. அந்தச் செயலின் உருத்தை வடிவிறைந்நாத்தில் * த்வயேலாயாததே க்ருபா ருபதே: * என்கிற ச்வேகத்தினும் வேங்கடாத்வரியும் வெளிபிட்டார்.

3. மேகமானது தான் மொண்ட இடத்திலும் பெய்யும்; எம்பெருமான் தான் ஞான வெள்ளத்தை மொண்டமொண்ட இடத்திலும் உபதேச வெள்ளத்தைப் பெய்திடுவன். விபவா வதாரத்தின் தனக்கு ஞானமளித்த வலிஷ்ட நிகளுக்கும் தான் ஞானமளிக்கத் தொடங்கி னமைழி சாமாயண ப்ரஸித்தம். கிரகூடத்திலே வலிஷ்ட முனிவன் பெருமான் பக்கலிலே

நில தர்மணுக்ஷயங்கள் கேட்கப்பெற்றுள்ளது. * லொததம் தெ வி துராதாபதா தவ
தெவல வராதவ ! உதவ வராத சுவரது தாதிலதெதஜ்ஜதாமதித - லோனும் தே
பிதூராகார்ய: தவ வசவ பார்தப, மம தனம் வசகம் குர்வத் நாதிவர்த்தேன் னாதாம் மதிம் *
என்று செருக்கிடுக்கொர்த்த வலிஷ்டமையும் வாய்ப்புடுகித்தான் இராமபிரான் சில நாளும் மருமங்
களைச் சொல்லி.

4. மேகமானது பெய்யப்பெறுத காலத்திலே வறங்கும்; எம்பெருமானும் அடிவாசர்
களுக்கும் அருள் செய்யப் பெறுதகாலத்திலே கொஞ்சனாந்து பேசுவன்; தனொபதிக்கு ஆபத்
கிலே அருவிவரிகூந்து உதவப்பெறுத குறையினால் * கோலிக் தேந் யதாக்கித்தத் க்ருஷ்ண மாம்
நூரவாலிகம், குணம் பாவநுத்தமிவ மே ல்லுத்தமாத் நபனர்ப்பதி* என்றானே.

5. மேகமானது இன்னபொது பெய்தொன்று ஒருவாடும் அதுதிரிடவொன்றாத
தாபிருக்கும்; பெய்யவேண்டிய காலத்தின் பெய்யாதொழியவும் பெய்ததற்குப் பாணத்தி
யில்லாத காலத்தின் அசித்தியாக வந்து தாடனாகப் பெய்யாங்கடவது மேகம். எம்பெரு
மான் படியு மப்படியே. [*வந்தாப்போலேவாராதாய் வாரதாய்போல் வருவானே * என்
றாரே கம்மாந்வார்.] தனொபதிக்கு ஆபத்திலேவந்த மூகங்காட்டா தொழித்தான்; அபேசா
லிபேசடிமாகத் * தாமியன்றுவகமெல்லாம் தலைவிளக்கொண்டான்.

6. 'வனத்திடவா வரியாக வெட்டியாசிற்து, தி மறை பெய்தாகவேணும்' என்று
வலைப்பட்டவொன்றாதமேகம். எம்பெருமான் படியு மப்படியே. 'வாகவன் வராம நூன
பக்தி யோசாதிகளைக் குறையற அனுட்டித்தாசிற்து, இனி தி அருள்செய்தே யாகவேணும்'
என்று வலைப்பட்டான் அந்த வலைப்புக்காகக் காசிபஞ்செய்யாமனன்னனை எம்பெருமான்.
வனத்திடவா வரியாம் வண்ணமியற்று மிதவன்னால் மாரி யாத் பெய்கெற்பாசிற்து என்
றாரே பூசந்தாந்வார். அழகானும் பூசுவானும் வந்தவத்தின் * மர நம்பணு மநிர்குதி: * இந்
மாதிக் கோகத்தானே இறதன்னை னகசிபெத்தருவினர். * பெண்ணுலாந் நடைவினா
பொருளும் காண்பான் எண்ணினாவுழிபுழித் தவஞ்செய்தார் வெள்கி கிற்பவான்றோ வின்னு
ளார் வியப்பவந்து ஆவெக்கந்து அருளை சித்தது.

7. மேகமானது நனந்தன் கிபாகயின்றியே வங்கும் பெய்யும்; எம்பெருமானும்,
வலிஷ்டன் சண்டானன் அநீஞர் அந்நிலைகள் என்னும் வாலிவின்றிக்கே * அநாலோசிந்
லிதேஜாசேஷ வோகசாண்ய! * என்னுப்படியே எங்கும் ஒரு கிசாக அலகாதலேன்.
* டாஸாய கிஸாயது சாகஷவாய* என்றார் கேங்கடாதவரி. ஆசாயந்நுதயத்தின் "லேடன்
வேடுகிச்சி பகி குரங்கு சாகசாம் இடைச்சி இடையர் தயிர்த்தாழி வனி மானாகார் பிண
விரும்பு வேண்டுகிலிட்டவர் அவன்மகன் அவன்தம்பி ஆன அவன் மறையானன் பெற்ற
ஊமந்தன்" என்றுநுவிச்செய்தொரு கோவகையாக் காணுப்போது கிர்கிசேஷமாக அருள்
செய்யுமிடம் ஸம்பாதிபக்ஷமாயே.

8. மேகமானது வெகாணங்களினே கர்ஜித்தப் போய்கிடெம், பெய்யாத; பெய்யல்
காலத்திலே ஆடம்பரமின்றிக்கே சோரிக் கிடெம். * மஜகதி ஸாதி தவஷகதி வஷகதி
வஷகாணு திஷ்டதா தொ: - கர்ஜதி சாதி க வர்ஷதி வர்ஷதி வர்ஷாணு திஷ்வகோ மேக: *
என்றான் பண்டிதாசான். எம்பெருமான் குசேஷனுக்கு அருள்செய்தபடி இக்கனமேயாம்.

9. மேகமானது விராடபர்வ காலசேஷபத்திற்குவந்து சிற்சூம். [விராட பருவம் காலசேஷபந் செய்தால் மனழ பெய்திடென்பது பாஸித்தமன்றோ], எம்பெருமான் பகவத் விஷய காலசேஷபங்களிலே வந்து சித்பன். மணவானமாமுனிகளின் காலசேஷப கோஷ்டிலிலே * ஸ்ரீஸசஸேச தயாபாத்மேன்று கர்ஜித்துக்கொண்டு வந்ததே * ஸ்ரீஸதயாபதி ஓயா ஸவசுதி ஸதா பரீதஸகாருகேஷா.

10. மேகமானது கத்திகவிற் பெய்து முத்தாக்கும். * அடியார்க்கு இன்பமளி யாகிய எம்பெருமானுடைய கடாசுத்தானாம் ஆழ்வாராசாயர்க்கிடத்தே பாவறித்து யிக்க பயன்விளைக்கும்; முத்தன்ன வாக்சுக்கலைப் பயக்கும்.

11. மேகமானது * மேகத்தை வேங்கடக்கோன் விடு தூதில் விண்ணப்பம் * இத் தாதிப்படியே தாதுவிடப்பெறும். எம்பெருமான்நானும் * இன்னும் தூதனென கின்றான்; * கோதைவேலைவர்க்காய் மண்ணகனல் வந்துவான் தூதனும் மண்ணவனால் சொல்லுண்ட டான். * பாண்டவ தூதனென்றே அழியாதபெய்பெற்று விளங்காதித்பன்.

12. மேகமானது சிவர்க்குத் தீங்கை விளைக்கும், சிவர்க்கு கன்மை பயக்கும். * ஸ்ரீ விஷ்ணு வரத்தூவலென வஜ்ஜிதாபு - ஸா! வஜ்ஜககரபுஷ்பாணா வாலிவ வபெருமன் ஸம்பரப - தவதி வர்க்கதி பர்ஜிய! ஸ்ரீவே பவ்வதிதா த்ருமா; அம்மாகமர்க்கவ்ருஷாணம் பூர்வபத்ரேஷு ஸம்சய: * என்னுள் ஒரு மறமாகி. மனழபெய்ய எண்ணாமங்கறும் தவிர்க் கும்; எருக்கிப்போல்வன விழுக்தொழிர். ஆகவே மனழ சிவர்க்குத் தீங்கு, சிவர்க்கு கன்மை. எம்பெருமான்படியை மப்படியே. * பரிதாணய ஸாதாகம் விவாசாய ச துஷ்க்ருதாம். * என்று தானே சொதவாய்திறந்து பணித்தானே. * கஞ்சன்காக்கவ் கருபுகினைத்தாய் * * தாயர்மகிழ ஒன்றூர்நன * இதுயாதி.

13. மேகமானது, * எத்தனையும் வான்மறந்ததாதத்தம் பைங்குழகன் ஸமத்தெழுந்த மாமுருலே பார்த்திருக்கு, என்சிறப்படியே பரிச்சல் வேறுபுகலந்து எதிர்பார்க்கப் பெற்றிருக்கும். எம்பெருமானும் * கணவாய்துன்பம் கணவாநொழிவாய் கணகன்மற்றலேன் * என்று காதகம்முத்திரவான அக்கயகதிகளால் பா திகெக்கப்பட்டிருப்பன்.

14. மேகமானது விருப்பயில்லாதவன்று எத்தனை கண்ணகீர் விழவிட்டானும் வானா கிடக்கும்; எம்பெருமான்படியுரிதவே. பாதாழ்வான் * எய்ச் ச ஸசுவைஸ் ஸார்த்தம் சிரஸா யாசீதோ மயா, பாதச சிஷ்யஸ்ய தாவஸ்ய ப்ரணாம கர்த்தபர்ஜஸி * என்று பறைகு டனே சித்தகூட பரிஸபத்திலே போந்து கண்ணகீரை விழவிட்டு வேண்டினகிடத்தார் * ஸ காமம் தருவாப்யைவ * என்னுள்படியே மகோதரம் கைநவேதப்பெருமனே மீண்டு போய்படி யாசிற்பிறன்றோ.

15. மேகமானது கடலின்படித்த அங்கு கின்றும் எழுந்த தோன்றி வர்வித்தவிட்டு மீண்டும் கடலிற்புகும்; எம்பெருமானும் அவதாசுத்தமான திருப்பாத்கடலிலே படியுந்து * ஏஷ காராயண: ப்ரீமாய் சுக்ரீராரணவ கிகேதக: கசபஸ்வங்காமுத்ஸுத்ய ஸ்வாகதோ மதுராய்பீம் * என்சிறப்படியே ஸ்ரீராமர்க்குள்ளுதி ஸுபேஷ தோன்றிக் கண்காணவந்து க்ருபாஸுத்தை வர்வித்தவிட்டு மீண்டுமக்கே புகுவன். எம்மாழ்வார் பெரிய திருவருவதிலில் * கின்றுக் குக் காற்றிழந்த குக்கொண்டம் பேர்த்தம் போய், வன்நிலாக்கண் வந்தனைத்தவாய்ப்பெத்தே * என்ற பாசுத்தினுள் இய்வர்த்தத்தை விளக்கியருளினமை காண்க.

16. மேகமானது தான் தோன்றனவாதே மயில்களைச் சிறுஞ்சிரித்து ஆடப்பண்ணும். * கார்முனில்போல் வண்ணன் கண்ணனெம்மாலைச் சொல்லிப்பாடி யெழுந்தும் பறக்கும் துள்ளாதார் தம்மால் கருமென்சொல்லி * என்கிற திருவாய்மொழியின்படியே எம்பெருமானைக் கண்டமாத்நிரத்திலே தத்பசுஷபாதிசுள் எழுந்தம் பறத்தார் துள்ளுவார்கள்.

இங்ஙனே மற் றும் பல உவமைப்பொருத்தங்களுள் கண்டுகொள்வது. (*)

3. கடல்வண்ணன் விசேஷார்த்தம்.

ஆழ்வார்கள் எம்பெருமானைக் கடல்வண்ணனென்று பலவாறு மழைப்பர்கள்.

அன்றும், ஸ்ரீராமரோன் விசேஷஞ்ஞவானுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு ஸமுத்ரானுடைய கோக்கிச் சாணுகதி பண்ணினுன்பதை வெளிவிட்ட வால்மீகி மஹாவிதும் சம்பரமும், ஸ்ரீராமரோனையும் ஒரு கடலாகப் பேசினார்கள். “அஞ்ஜலம் ப்ராங்முத: க்ருத்வா ப்ராதி சீச்யே மஹோததே:” என்பது வால்மீகி மாமுனிவரின் வாக்ஞ் இதில் ப்ராதிசீச்யே என்றதனால், அந்தக் கடலை கோக்கி மற்கொரு கடல் எதிரே பண்ணிகொண்டதுபோதும் என்பதாகக் கருத்து தெரவிக்கின்றதென்று மஹாவர்கள் வியாக்கியானம் செய்தார்கள். சம்பரமும் * வருணனை வழிவேண்டு படலத்தில் “கருணையல் கடல் டெத்தனன் கருங்கடல்கோக்கி” என்றார். திருவாய்மொழியில் 6-9-3 பாசுரத்தின் கம்பிள்ளை விட்டி லும் “ஒரு கடல் ஒரு கடலோடே ஸ்பர்த்தித்துக் டெத்தாப்போலே விருக்கை” என்றருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. வேதார்த்த நேரிகளும் சாணுகத்யத்தில் “ப்ராதிசயக பூமிகா பூஷித பயோதி புனிக!” என்றார். * ப்ராதிசயக பூமிகா * என்றவிதில் * ப்ராதிசீச்யே * என்ற வால்மீகி வாக்னின் பேரருளே விவகரித்தம். அது விழே விவரிக்கப்பட்டது. * ஸ்ரீதிருவாய்மொழியொன்றோ—ப்ராதிசயதிரோ வேலாசய்யாம் * என்ற பட்டச் ஸ்ரீனாகத்திரும் காண்க. ஆக இப்படிப்பட்ட மூன்றோர் மொழிகளுக்கும் சேர எம்பெருமானுக்கும் கடலுக்குமுள்ள ஈற்றுமை கவத்தைப் பண்படியாக விளக்குவோம்.

1. பெரிய திருமொழியில் (2-8-5) “கண்ட மலைகளும் மாமணிபும் மலைமேல் மண்ணையும் சங்கமும் தங்குகின்ற, அஃ கடல் போன்றவர்” என்ற பாசுரத்தில் திருமங்கை வாய்மொழிதாமே பகலாறுக்கு ஸமுத்ர வால்மீகி ஒருவாறு அருளிச்செய்தார். கடலானது ஸமமாகப் முதலிய மலைகளோடையது; எம்பெருமான் “சிரிந்து மால் வரைத் தோள் செங்கண் திருமுருகத்துச் செவ்வந்திருமால்” என்கிற படியே மலைபோன்ற திருத்தோள்களைபுடையவன். “சாணுகதிர்வழங்கு தகடுபடு செம்பொன் கவமணி ஞாயின்ற தொடியணிவணிந்த ககனவிவிடு லீல வெற்பொத்தீருத்தன” என்றார் சிவனாம்பெருமானையங்காரும். கடலானது நிறத்த *வாமணிகளைபுடையது; எம்பெருமான் * குருமாமணிப்பூண் என்கிற கௌந்திய மணியையும் * செங்கவணக்கழலின் சிற்றிதழ்போல் விலகிச் சேர்திகழாழிகளால் கிண்கிணியும் அனாலில் தங்கிய பொன்வடமும் தான் சுன் மாதலையின் பூகொடு பொன்மணி ஏழ் மொதிசமுக் சிற்றும் கங்கை வால்மீகியுக் தோள்வணையும் ஞானமும் மகாமும் வாலி களும் சுட்டியும்” என்னும்படியான திவ்யபாபாண மலையினைபுழுடையவன். கடல் லாஷ்டிப் பானாதிக்ருத மாசுகாலமே பெரிய ரோட்டியார்க்கு உதறிவிடும்; எம்பெருமான் * ஆகல

[illegible]

13. இரண்டு சிறுவர்கள் ஒரு சிறு குட்டி கிழங்கைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டனர். அவர்கள் இருவரும் கிழங்கைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டனர். அவர்கள் இருவரும் கிழங்கைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டனர்.

[illegible]

11

15. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{3} = \frac{1}{6}$

[illegible]

17. சீர் கிந்தை தயாராக காத்தாடா உட்புகுத்தவிடு;—மனமொருமாதிரி
 சிந்தித்து விடாமல்புகு. மனமொருமாதிரி உட்புகுத்தவிடு. மனமொருமாதிரி
 மனமொருமாதிரி உட்புகுத்தவிடு. மனமொருமாதிரி உட்புகுத்தவிடு. மனமொருமாதிரி
 மனமொருமாதிரி உட்புகுத்தவிடு. மனமொருமாதிரி உட்புகுத்தவிடு. மனமொருமாதிரி

[illegible][illegible][illegible]

பாட விடா கையாண்டு: கி. பி. 1618 முதல் 1622 வரை சென்னை சபை இங்கிலாந்து மத்தியக் காரணம்.

16. ஈயில் விதேசாந்தம்.

[illegible]

! என் காலம் உருவாகி விட்டதென்று சொல்ல முடியாது. ஆனால்
காலம் என்பது சீரற்றது. அதற்குத் தகுந்தபடி அமைந்துள்ளது.
கலைமயமான விவரித்த சுன்னங்கள்.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

[illegible][illegible]

(*)

17. வாஷிங்டன் பிரதமராக விஜயகுந்தம்

[illegible][illegible]

யப்பெற்றிருக்கு மேல்பற அறியத்தக்கது. எம்பெருமானார் படியும் இதவேயாரும்.
* சொல்லார் நயிமொரு மூன்றும் சுருதிகள் காங்கும் எகிலிவினா வறநெய்யாவும் தெரிந்
தவன் * என்று இராமாதுச துற்றத்தாதிநில் அருளிச்செய்கிறபடியே எம்பெருமானார்
திறத்தில் வகை சா ஸ்தா விஞ்ஞானமும் நியமிநிருத்தலால் அதகொண்டு காணுவர்வை
முடைமை உணர்த்தக்கது.

அன்றிக்கே, மேலே வேறத்தக்காட்டிய ஸூதர்சக சதக ச்வேகாத்தத்தின் ஸ்ரீஸூதர்
சக த்வாஸேயே விதானமாகச் சொன்னப்பட்டிருப்பதால் இக்கு மேலாப்பு என்கிற சொல்
லால் ஸ்ரீஸூதர்சகாழ்வாஸேயே விவரிக்கவும் குறைவினில். இராமாதுச துற்றத்தாதிநில்
* அடையார்காவத்தவர்கள் கேள்வன் கையாழியென்னும் படைமொரு... இராமாதுச
முனியாவினவினத்தே * என்கிற பாகாத்தா தும், யதிராஜனத்தநில் * கையாழி...
ஹப...பெய்வையே வணங்கியாயுமெயெயுமாயோ * என்ற சுலோகத்தா தும் எம்பெரு
மானார் பஞ்சாயதாழ்வார்களின் தோற்றமென்று காட்டப்பட்டது. சரித்திரவகையில்,
ஸ்வாமி சேஷாவதாரர் என்கிறத்தவம் இருக்கச்செய்தோரும் பாவல விசேஷக்கலை கோக்
கிப் பலபடியாகவும் உகிலேகிக்க ஒளகிதய முண்டாயையாவே பஞ்சாயதாழ்வார்களின்
தோற்றமாக உகிலேகித்ததும் ஒக்கும். * அந்நாநாநே வகாடி - அந்தக்காமாக்வேனாம் *
என்று பட்டரும், * அந்நாநாநே வகாடி - அந்தக்காமாக்வேனாம் *
நாமகெதா விஸ்தாயுமெயெ ஹாயாயாயு - அந்தக்காமாய க்ருதின்னய பாஸுதிந்
யம் பாசாநே, ஸோவயாத ஸூதர்சகா கிர்வம் தூதாத; ஹோடசாபுத; * என்று நேகெ
ரும் பணித்தபடியே ஆபுதத்தினால் திருவாழியாழ்வானே யாதலா தும் அந்தத்திருவாழியாழ்
வான் (ஸூதர்சக சதகத்தின்) விதானமாக வகுணிக்கப்பட்டிருப்பது கீழே விவரிக்கப்பட்
டிருத்தலாலும் இக்கு ஆண்டான் பாகாத்தின் மேலாப்பு என்றது உடையவர் திருவாழியாழ்
வான் தோற்றமென்று உற்பலேகிக்கவுரியர் என்பதைக் காட்டுவதாகக் கொள்ளத்தரும்.
* தொடுத்த மேல்விதானமாய பெணவகோவகை * என்ற வழிசையர்கோன் பாகாப்படியே
திருவைந்தாழ்வாஸேய விதானமாகக் கொண்டு ஸ்வாமிரின் சேஷாவதாரதவம் தெரிவிக்கப்
பட்டதாகக் கொள்ளுகள் மிக கான்று.

2. [மாழுத்த சிநி சொரியும் லாபகியகான்.] எம்பெருமானாகிற கானகோகம் கவநி
கலைச் சொரித்தருளிற்று அதாவது, க்வாமி திருவாய்வாந்தருளின் தியய க்ரத்தய்கன்
ஒன்பது; (1) ஸ்ரீபாஷ்யம். (2) வேதாந்த நியம். (3) வேதாந்த ஸாயம். (4) வேதாந்த
ஸங்காநம். (5) தீதா பாஷ்யம். (6) கித்யமென்கிற பகவதாராதன பாயோகம். (7) சாணா
கநி கத்யம். (8) ஸ்ரீங்க கத்யம். (9) ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யம், இவ்வொன்பது தியய க்ரத்
தங்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குச் சேமனைப்பான கிதிகளாதலான் * மாழுத்த சிநி சொரியும்
மாழுகிவென்றது மிக்க பொருத்தமாயிற்று.

சிநி சொரியும் என்றது எம்பெருமானுடைய வ்வுருபருப குணவிழிதேசத்தினால்
பெண்ணாம் * தாழாதே கார்க்கமுனத்த சாயஸுபோல் கிஷயர்களுக்கு வர்ஷித்தவர் என்ற
பாடியமாம். [கீழே காட்டிய சிநி விசேஷார்த்தம் இக்கே அதுணத்தேயம்.]

3. ஸூத்ரம் பாட்டில் * அநியத்த மேகல்கான்! * என்பது வினா; தயையபண்ணு
மியல்லுடைய மேகல்கனே.! என்றபடி. க்ருபாயாத பாண்காசார்பென்று எம்பெருமா

னார்க்கே ப்ரஸித்தியாதலால் இது மிக்கபொருத்தமாகும்! ஆசாரியந்ருதயத்தில் “நண்ணுநார் மெய்யினானுசை கிர்வேதத்தோடே....” என்று தொடக்கி “தாய்க்கும் மகனுக்கும் தம்பிக்கும் இவர்க்கும் இவாடிபணித்தவர்க்குமே இவையுள்ளத” என்றருளிச்செய்தது இங்கே அவச்யாநுணந்தேயம்.

4. காலாய் பாட்டில் * மின்னாகத் தேழுசின்ற மேகங்கள்! * என்பது விரி; மின்னல் தோன்றப்பெழுத மேகம் அவ்வளவாக வர்விக்கமாட்டாது. மின்னனுள்ளபோது கனத்த வர்ஷம் அணித்தென்று சிச்சரிக்கும்படி யிருக்கும். னாதர்சக சதகத்தில் * சுஷ்மா ஹோடிவஹலிஷா * என்கிற ச்லோகத்தில் * ப்ராப்தாம் சூவேதபந்தீ உத்படாம் வ்ருஷ்டிம் சஞ்சலா * என்றதும் காண்க. ஆகவே, பெய்யாத வெறும் மேகவந்திக்கே கன்கு பெய்யும் மேகமே! என்றபடியால் எப்போதும் அத்தகங்கை வர்வித்துக்கொண்டேயிருந்து மெய் பெருமானுளைச் சொல்லிற்றுகிறது. * நாரண்மழியாடிதேவிதார் மூன்றோர், எரோதிரோச ரின்னருளால், பாருளகில் ஆணையுடையார்ச்செல்லா மார்யர்கான்! கூறுமென்று பேசி வாய்ப்பறத்தார் பின் * என்று மனவாஸமாழுகளருளிச்செய்தபடியே, உபதேசத்தினே வக்ருகிறதர்களான மூன்றோர்களைப் போலன்றியே அதில் அபிவிவேசம் மிக்கவர் எம்பெருமா னாதலால் இது மிக்க பொருத்தம்.

அன்றியே, ஆகத்து - திருமார்தினே, மின் எழுசின்ற - மின்னங்கொடியோன்ற யற்றுவ ளத்தாம் விளக்கப்பெற்ற எம்பெருமானோ! என்றதாகவுமாம், மதாந்தா ஸம்யாஸி களைப்போலே யற்றோர்பளித்ததை அறத்துப்பொருளை வந்திக்கே * உபவீரிகம் * விமலோப வீதம் * இவக்கிய மின்னாஸ் (மூத்தாஸ்) வாழி * என்கிறபடியே அந்த யற்றோர்பளிதம் மிக அழகாக விளங்குத்தன்மை வந்தவ்யமேயாகும். “ஸௌக்யமரீளஸர்ண ஸௌவர்ண யந்தா ஸாஸ்யம்” சூகையானே மின்னாகச் சொல்லிற்று.

அன்றிக்கே, ஆகத்து - திருமேவிரினே, மின் எழுசின்ற - மின்னன்போல் பனபள வென்று திகழுகின்ற காலாய் காட்சிதாப்பெற்ற எம்பெருமானோ! என்றதாகவுமாம். * காணா வேணக்குகூரித்யீதவஸகா * என்றச் தேகிகர்.

5. ஸூத்தாய் பாட்டில் * வான் கொண்டுவினர்த்தெழுந்த மாருகின்கான்! * என்று விரிவுள்ளது. வான் என்று பாம்பதம்; அதைக் கைவினே கொண்டுவினர்த்தெழுந்த மேகமாம் எம்பெருமானார், இவ்விடத்தில் * ஸூனகங்கனிக்த கலக்கொண்டுநாடோறும் கைபவர்க்கு ளானக்கொடுப்பது மாதவன், வன்னினையேன் மனத்தி வினக்கடித்த இராமனான் தன்னை யெய்தினர்க்கு அத்தானக்கொடுப்பது தந்தையென்னுஞ்சாண்கொடுத்தே * என்கிற நூற்றந் தாதிப்பாகரம் மறு விரிவுரையோடுக் காணத்தக்கது.

அன்றிக்கே, சாஸ்திரத்தியத்தின் * கஸ்து தே, தஸைவ ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே * என்றவிடத்திற்கு ச்ருதய்காசிகாசார்யர் இட்டருளின விவாக்கியானத்தில் படியே, வான் தோண்டு - பாம்பதத்தை தமக்கும் தம்மடியார்க்கும் உரித்தாப்பெற்றுக்கொண்டு கிளர்க் தெழுந்த எம்பெருமானாரே! என்றபடியுமாம்.

அன்றிக்கே * ஸோயம் ஸமாநுஜமுக்ஷி ஸ்வியமுக்ஷிம் காஸ்தாய் வத்ஸம்பத்நாத் கமநுத நதம் ஸர்ண்யதே காமநாத் * என்கிற ச்லோகத்தினனாக் குதிவ்யத்தின்படியே காத்தாழ்வான்

ஸம்பந்தத்தாலே தமக்குப் பாய்பதம் ஸந்த மென்று கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த எப்பெருமானோ! என்றதாகவுமாம்.

6. ஆழம்பாட்டில் * கலக்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த தன்முனிகளான்! * என்று விளியுள்ளது. இலம் என்கிற வடசொல் சலமெனத் திரிவது போலவே ஸந்த என்கிற வடசொல்லும் சலமெனத் திரியும். சலமாவது கபடம். யாதவ்யாகாசனுடைய கபடத்தை, கொண்டு—யாத்நீன; ஸுதிரில் தெரிந்தகொண்டு, கிளர்ந்தெழுந்த ஸ்வாமியே! என்றபடி. ஆம்வனம் நிரும்பிவருவாயில் தேவப்பெருமானுக்கு விடாய்தீரத் தீர்த்தமளித்ததனால் தன் முனிலென்றது மிகப் பொருந்தும். அன்றிக்கே, நிருங்கோட்டியூர் கம்பி பக்கலிலே கபடமாகச் சொல்லி, கோபுத்தின்மேலே கிளர்ந்தெழுந்து வர்ஷித்தபடிவாய் சொன்னதாகவுமாம்.

7. ஸழாம்பாட்டில் * சங்கமகடல் கடைத்தான் தன் முனிகளான்! * என்று விளியுள்ளது. கடல்கடையத் துழாத்கொண்டவனான எப்பெருமானுடைய ஸம்பந்தம் பெற்ற மேகமே! என்று அப்பாபதேசத்தில் சொன்னபடி. ஸ்வாபதேசத்தில் * மறைப்பாற் கடலைத் திருவளின் மந்தத்தாற்கடைத்த, துறைப்பால் படுத்தித் தமிழாவித்தின் கனவாயிர்தம், கறைப் பார்ப்பனைப்பன்னியான் அன்பரீட்டகவித்தருந்த கறைப்பான் * என்று பின்னர்ப் பெருமானையக்காச் (கணப்பாத்தில்) பணித்தபடியே மறைப்பாற்கடலைக் கடைத்து அமுதமளித்தவரான கம்மாழகாருடைய ஸம்பந்தம்பெற்ற எப்பெருமானோ! என்றபடி; * பாமன் ஸமா தாடிபணித்தய்த்தவன் — இராமானுசன் * பாக்குகபாநபந்தம் ஸமாநுதும் * என்றிறே விருபகம்.

8. எட்டாம்பாட்டில் * காக்கைத் தெழுவின்ற காற்றுனிகளான்! * என்று விளியுள்ளது. மறை காலைநிலி எழுவின்ற மேகமே! என்றபடி; * அவிவேக ஸதாஸதிநிழுகே பறாநா ஸந்ததழக்கவ்விணி, பகலக் மலடி-தி-தெ * என்று அனலத்தாருளிச்செய்த ஸம்ஸார மறைகாலத்திலே தோன்றிய எப்பெருமானோ! என்றபடி.

9. ஒன்பதாம் பாட்டில் * மதவாண போலெழுந்த * என்றதைக் கொண்டு இராமானுச தூற்றத்தாநிலிக் * பண்டருமாநன் பகல்தமிழ் ஆனந்தம் பாய்மதமாய் விண்டிட எக்கவிடாமாணா முனிவேழம் * என்று அமுதனாருளிச் செய்தார். வேழம்—யாவை.

ஆக ஒன்பது பாக்கங்கலிழுவன்ன விசேஷனான ஸ்வாந்யத்தை கங்கு கோக்குமிடத்து ஆண்டான் எப்பெருமானாயே மேகமாக விளித்தந் நடவகிட்டானென்னுமிடம் தெளிவா மென்பது கருக்கமாக விளிக்கப்பட்டதாயிற்று. (*)

புரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் சுண்ணக்காசாரியர் இயற்றிய
உள்ளுறை பொருள் விளக்கு
முற்றிற்று.